

דף פה.

עין משפט א. יו"ד סימן שעג פעיף ב
 ב. אפי' כהן בעל מום ה' מוזהר מליטמא. אבל חלל ט' וכהנת מותרים ליטמא.

עין משפט ב. אה"ע סימן ח פעיף א
 א. כהנים, לויים וישראלים מותרים זב"ז והולד אחר הזכר י'.

עין משפט ג. אה"ע סימן ח פעיף ב.ג
 ב. לוי, חלל וישראל מותרים זב"ז והולד אחר הזכר.
 ג. לוי וישראל, גר וחלל ומשוחרר כ' מותרים זב"ז.
 ד. גר או משוחרר שנשא לוייה או חללה הבן ישראל ל'. וישראל או לוי או חלל שנשא גיורת או משוחררת, הולד אחר הזכר ואם אביו לוי, הבן לוי.

ה. מספרי פרשת אמור.
 ט. כתב הב"ח דוקא חלל דאורייתא, אבל של דבריהם כגון שנולד מחליצה אסור ליטמא, ואם הוא נולד מספק חלוצה הוי כהן גמור לכל דבר, ויתבאר באבן העזר סי' ז'. ש"ך ס"ק ב'.
 י. מקידושין ס"ט.
 כ. שם ס"ו וס"ז.
 ל. הר"ן הקשה דלמה לא נאמר הולד אחר הזכר ואם אביו גר הוא יהיה גר ומותר בממזרת, וכן הקשו התוס' דהא יש קידושין ואין עבירה וילך אחר הזכר. ועוד גר שנשא חללה לכאורה אם לא נלך בתר הזכר שהוא גר נלך אחר אמו שהיא חללה ויהיה חלל, וכתב הב"ש ס"ק ב' דהוי פסול להיות דיין לחליצה. ועיין בסי' ד' ס"ק כ"ג בח"מ.

עין משפט ה.

אה"ע סימ קסח סעיף ט

ט. ח. יבמה שלא היה לה כתובה כי היתה אסורה על אחיו המת, והיא מותרת ליבם, אם רצה כונס ואין לה כתובה כדרך שלא היה לה מבעלה^מ, ודינה עם יבמה בתוספת כמו שהיה לה עם בעלה, אבל אם לא כתב לה בעלה כתובה כלל, או שמחלה לו צריך לכתוב לה כתובה כדרך כל האלמנות.

הגה: ט. לא היו נכסים לבעלה הראשון יש לה מנה מהשני כדין אלמנה. ואם היו לה בנות מן היבם אם כתב לה כתובה על נכסיו של היבם גם הבנות ניזונות מן האחים, ואם אין לה כתובה על נכסיו של היבם אינן ניזונות מן האחים^נ, מ"מ האלמנה ניזונית כל ימי אלמנותה.

עין משפט ו.ז.ז.

אה"ע סימן קמז סעיף א

עיין לעיל דף פד. עין משפט ה

עין משפט ט.

אה"ע סימן ז סעיף יב

יב. יז. חללה זו היא אשה שנולדה מאיסורי כהונה^ס כגון אפי' כהן הדיוט שבא על זונה וגרושה, וכהן גדול שנשא^ע בעולה או בא על אלמנה, הרי אלו בעצמן חללים לעולם, והוולד בין מהם עצמם בין מכהן אחר, הרי הוא חלל. בין זכר בין נקבה.

מ. ולא שייך לחייבו כתובה מתקנה שלא תהיה קלה בעיניו להוציאה מאחר שבאה מכח ראשון ואין לה יותר ממה שהיה לה אצל ראשון, והתם כיון שאסורה היתה לו אדרבה תהא קלה בעיניו להוציאה, ב"ש סק"ז.

נ. ואף אם הניח הראשון נכסים אין לבנות מזונות שהרי לא כתב לה אלא בנן נוקבין דיהוי לך מנאי, ואם יש לה כתובה על נכסיו של היבם הרי הם ניזונות, כך כתב הרמ"א. והב"ש העיר דמהתוס' משמע דגם אם כתובתה על נכסיו של בעלה השני אין להם מזונות ע"ש.

ס. מקידושין ע"ז.

ע. ודוקא נשא אבל בעל לא חללה כ"כ הגאון בס"ק מ"ג.

יב יח. האשה האסורה לכהן משהערה בה הכהן חיללה פ. בין בשוגג בין במזיד בין באונס. והכהן בעינן שיהיה מבן ט' שנים ויום אחד ומעלה, והנבעלת מבת ג' שנים ויום א'.

יב יט. קידש צ הכהן אחת הפסולות לו, וגירשה מן האירוסין לא נתחללה, אבל מן הנישואין נתחללה, אפי' שבדקוה ונמצאת ק בתולה שכל נשואה בחזקת בעולה.

עין משפט י. אה"ע סימן קנד סעיף כ

כ כג. כל הנושא אשה בעבירה אפי' בשניות שהם מדרבנן, כופין אותו להוציאה.

עין משפט כ. אה"ע סימן ז סעיף יט

יב כט. כהן שבא על חלוצה, היא ובנה חללים מדרבנן. וכהן שבא על אחת מהשניות היא וזרעה כשרים ר.

פ. מיבמות נ"ג, וע"ד.

צ. מיבמות ל"ו, והח"מ כתב דאם יש עדים שלא זזה ידם, דלא נבעלה איך תעשה חללה, וחלק על משמעות השו"ע, ולשיטת התוס' נתחללה בחופה בלי ביאה כלל. כ"כ הב"ש בס"ק ל"ז.

ק. והב"י כתב טעם אחר.

ר. מיבמות פ"ה ע"א, וה"ה אם נשא אחת מהשניות.